

ταλείπει εὐθὺς τότε τὸ ἐνδιαίτημα τοῦτο, ἀλλὰ παραμένει αὐτόθι ἐν ἀναγκαστικῇ νηστείᾳ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἔαρος· ἅμα δὲ αἰσθανθῆναι τὰ πρῶτα θάλαπν, σκάπτει κοπιωδῶς τὴν ἄνωθεν γῆν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὅπου ἄρχεται τῆς καταστροφῆς. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ μηλολόνη ἐν καταστάσει μὲν κάμπης κατατρώγει τὰς ρίζας τῶν δένδρων, ἐν καταστάσει δὲ τελείου ἐντόμου τὰ φύλλα αὐτῶν.

Πῶς ὅμως κατῴρθωσεν ὁ ἄνθρωπος νὰ προφυλαχθῆ κατὰ τοῦ φοβεροῦ τούτου ἐχθροῦ; Ἐκεῖ ἔνθα ἡ μηλολόνη ζῆ ἐν μικρᾷ πληθύνει συλλέγουσιν αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν ἀπὸ τῶν δένδρων τὴν πρωϊαν, ὅτε εὐρίσκεται ἐν ναρκώσει, ἢ σείουσι τὰ δένδρα ἀφοῦ ὑποστρώσωσι σινδόνας· τὰς φονευθείσας δὲ μηλολόνας σχηματίζοντες εἰς μάζας δίδουσι τροφήν εἰς τοὺς χοίρους ἢ ὄρνιθας, ἢ μεταχειρίζονται ἀναμινγνύοντες μετ' ἀσβέστου ἢ ξηρᾶς γῆς ὡς κοπρολίπασμα τῶν ἀγρῶν. Ἐν Γαλλίᾳ, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τῶν ἀκρίδων, κηρύσσεται ἀμοιβὴ ἐπὶ τῇ καταδιώξει καὶ συλλογῇ τῶν μηλολονθῶν, στρατολογοῦνται δὲ καὶ οἱ παῖδες τῶν σχολείων πρὸς καταδιώξιν. Ἐτερον μέσον καταστροφῆς αὐτῶν μεταχειρίζονται τὸ ἐξῆς. Ἐπειδὴ ἡ μηλολόνη θέτει τὰ ὠὰ αὐτῆς ἐπὶ μαλακοῦ ἐδάφους καὶ μάλισα κεκοπρισμένου, ὅπου παρατηρήσωσιν ὅτι ἐνέπεσε μεγάλη πληθὺς καὶ μέλλει νὰ φωτοκλήση σκάπτουσι εἰς τοὺς ἀγρούς λάκκους ἀθαθεῖς καὶ πληροῦσι κόπρου βοεῖας, καλύπτοντες εἶτα αὐτοὺς διὰ λεπτοῦ στρώματος γῆς· μετὰ δὲ τὴν φωτοκλίαν τῆς μηλολόνης ἐξάγουσι τὴν κόπρον καὶ κατακαίουσιν, οὕτω δὲ φθείρουσι τὴν ἐκεῖ ἐνυπάρχουσαν μεγάλην ποσότητα τῶν ὠῶν.

Πάντα ταῦτα ὅμως τὰ μέσα ἤθελον εἶσθαι ἀνεπαρκῆ, ἂν αὐτὴ ἡ φύσις δὲν ἤρχετο ἐπίκουρος εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ἐντόμων τούτων πάσχοντα ἄνθρωπον. Ἐρχεται δὲ εἰς ἐπικουρίαν ἡ φύσις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ τῶν ἄλλων ζώων. Πλείστα ζῶα, ἅτινα ὁ ἄνθρωπος ἐκ προλήψεων, ἢ διότι θεωρεῖ ταῦτα ἄχρηστα εἰς αὐτὸν, φονεύει καὶ καταδιώκει, καί τοι πάντῃ ἀβλαβῆ, εἰσὶν ὠφελιμώτατα· διότι ταῦτα ζῶσι κατατρώγοντα τὰ ἐπιβλαβῆ ἔντομα· ἀλλὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ταύτην ὁ ἄνθρωπος παραγνωρίζει ἅτε μὴ ὑποπίπτουσαν εἰς τὰς αἰσθήσεις αὐτοῦ. Ἄλλοτε ἴσως εἰδικώτερον ἐπὶ τούτου γράψωμεν· ἤδη ἐν παρόδῳ λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς μηλολόνης παρατηροῦμεν, ὅτι πρὸς καταστροφὴν τῶν μηλολονθῶν, ἀκρίδων, καμπῶν καὶ ἄλλων βλαβερῶν ἐντόμων χρησιμεύουσι πολλὰ ζῶα, κυρίως δὲ τὰ πτηνά.

Τὰ πτηνά, τρεφόμενα ἰδίως ἐξ ἐντόμων δι' ὅλης αὐτῶν τῆς ζωῆς, ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν κατὰ περιόδους, π.χ. ὅταν τρέφωσι τοὺς νεοσσούς των,

χρησιμεύουσι σπουδαίως πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ τῶν ἐντόμων. Ὑπελογίσθη ὅτι ζευγὸς χελιδόνων μετὰ τῶν νεοσσῶν αὐτῶν τρώγει καθ' ἐκάστην 6,400 ἔντομα· ἐν χώρᾳ λοιπὸν, ἐν ἣ κατοικοῦσι 100 ζεύγη χελιδόνων, καθ' ὅλον τὸ θέρος θὰ ἐξαιλειφῶσι 57,000,000 ἐντόμων! Ἀναλογιζόμενοι οὕτω τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων πτηνῶν καὶ παρελείποντες ἄλλας τυχαίας φθορὰς τῶν ἐντόμων, λαμβάνομεν ἀμυδρὰν γνῶσιν τῆς πληθῆδος καὶ τῆς παραγωγικότητος τῶν μικρῶν αὐτῶν ὑπάρξεων καὶ θαυμάζομεν τὴν οἰκονομίαν τῆς φύσεως· πρὸς δὲ διδασκόμεθα ὅποιαν σημασίαν ἔχουσι τὰ πτηνά. Ὅρθότατα δὲ φυσιοδίφης τις εἶπεν, ὅτι τὰ πτηνά ἐκτελοῦσιν ἔργον, ὕπερ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων δὲν ἤθελον ἐκτελέσει τοσοῦτον ἐντελῶς. Διὰ ταῦτα πανταχόθεν ὑψώθη φωνὴ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν μικρῶν τούτων συμμάχων καὶ εὐεργετῶν μας, καὶ τὸ φεῖδεσθε τῶν πτηνῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ζωογονεῖτε ἀκόπως καὶ ἀνεξόδως τοὺς ἀγρούς ὑμῶν καὶ τὰ δάση.

Μεταξὺ τῶν ὠφελίμων τούτων πτηνῶν, ἅτινα δυστυχῶς φονεύουσι πολλοὶ παρ' ἡμῖν καὶ καταδιώκουσιν ἄνευ λόγου, εἶναι οἱ κόρακες, αἱ γλαῦκες (κουκουβάγραι), αἱ νυκτερίδες, οἱ κορυδαλοὶ, οἱ δρυκολάπται. Πολλοὶ ὑπολαμβάνουσιν ὅτι τὰ πτηνά, ἅτινα ἐπιπίπτουσι ἐπὶ τῶν νεοεσπαρμένων ἀγρῶν, τρώγουσι τοὺς κόκκους τοῦ σίτου· ἴσως, ἀλλὰ πλείοτερον ἀρέσκονται κατατρώγοντα τὰ ὠὰ τῶν ἐντόμων, ἅτινα τὸ ἄροτρον τοῦ γεωργοῦ ἔφερεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ζώων τῶν ὠφελίμων εἰς τὸν ἄνθρωπον, διότι τρέφονται κατατρώγοντα ἔντομα, εἶναι οἱ βάρταχοι, αἱ σαῦραι, ὁ ἀσπάλαξ (τυφλοποντικός), αἱ μυγαλαί, αἱ ἰκτίδες (νυφίτσαι), οἱ ἐχῖνοι (σκαντζόχοιροι).

Πρὸς τὰ ζῶα λοιπὸν ταῦτα πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ εὐγνωμονῇ, τοιαύτην παρέχοντα ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ φεῖδεταὶ αὐτῶν, ὅποταν οὐδεμίαν ἐνόχλησιν ἢ βλάβην αὐτῷ παρέχουσιν.

Σ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

Οὐδόλως βλάπτει ἢ ταπεινοφροσύνη τὴν ὅποιαν ἐκφράζουσιν αἱ τυπικαὶ φράσεις, δι' ὧν ἀποπερατοῦνται συνήθως αἱ ἐπιστολαί, ταπεινοφροσύνη οὐδεμίαν ἄλλως συνεπαγομένη συνέπειαν. Ὁ Βολταίρος, θέλων νὰ διαμαρτυρηθῆ εὐφυῶς κατὰ τῆς λίαν ἀθώως καταχρήσεως τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ, ἧτις συνήθως γίνεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐπεράτωσεν ἐπιστολήν του τινὰ διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων: «Διατελῶ, Κύριε, μεθ' ὅλων τῶν αἰσθημάτων, ὅσα συνηθίζουσι νὰ ἔχωσιν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς.»